

EGYHÁZI HIRADÓ

A szegedi református egyház hivatalos lapja, református egyház-társadalmi és belmissziói hetilap.

Kotormán János urunk
H. Kultur-palota

ELŐFIZETÉS: HAVONKÉNT 50 fill., LÉNY SZ. 15 fill.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
REF. LEKÉSZI HIVATAL. SZEGED.

Főszerkesztő: HARSÁNYI PÁL.
Felelős szerkesztő: BAKÓ LÁSZLÓ.

MEGJELENIK
HETENKINT SZÖMÉ
Hirdetéseket felvesz a kiadóhiv.

Tartalom: *Vezércikk:* Április 3.-ki szeretetvendégségünk. — *II. cikk:* Dr. Szász Béla államtitkár gondnoki székfoglalója. — *III. cikk:* A vallásos tekintély és a biblia. — *Tárca:* Dr. Kolosváry G. versei; *Tomory M.-né:* Pár szó az unalomról. — *Forgácsok* — *Belpolitika*—*Külpolitika.* — *Hírek.* — *Szorongógyülekezetek.* — *Családi kör.* — *Hirdetések.*

Április 3.-ki szeretetvendégségünk.

Már irtunk róla, hogy a Lórántfy Zsuzsána Egyesület az idén is megrendezi szokásos szeretetvendégséget. Testvéri találkozója ez a szegedi református családoknak, ahonnan igazán csak azok hiányozhatnak, akiknek valami elháríthatatlan akadályuk van. Szükséges ugyanis, hogy lassanként gyülekezetünkben a testvéri együvértartozás állapota megszülessék, már pedig ehhez a gyülekezeti istentiszteletek, a bibliaórák stb. mellett egy-egy ilyen barátságos alkalom a leghatályosabb eszköz.

A szeretetvendégség műsorán a vidéki és a helybeli közreműködők gazdag sora szerepel. A keresztyénség előállításáról szociális megvilágításban beszél dr. Rác Lajos sárospataki református theologiai tanár; novelláiból felolvass Komáromi János író, a Magyarság munkatársa; Bibliát magyaráz Enyedi Andor miskolci református lelkész; Művészi számokkal közreműködnek Junker Klára énekművésznő és K. Kain Kató zongoraművésznő. Ugy gondoljuk, hogy maga a műsor minden kommentár nélkül megérdemli, a

legszelebb körü figyelmet és érdeklődést. Erre számítnak is mindenekfelett és elsősorban hűveink részéről.

Említésre méltó azonban a szeretetvendégség anyagi rendeltetése is; Református Énekkarunk részére a pünkösdi vasárnapján avatandó díszszülő költségeihez a Lorántfy Zsuzsána Egyesület is hozzá akar járulni. A szeretetvendégség jövedelméből reméli, hogy ebben módja is lesz.

A szeretetvendégség ősi formáját újítjuk meg amikor a lelki és szellemi táplálék mellett, testi táplálékot is osztogatunk, úgy azonban, hogy ennek a testi tápláléknak minden darabja a hűvek önkéntes adományaiból kerül össze. Ezen a ponton tehát különösen asszony-testvéreink áldozatos szívére apellálunk. Reméljük, hogy amint eddig, úgy most sem fogunk csalatkozni.

Még egyszer hívunk tehát mindenkit szeretettel, hogy a szeretet vendégségéből vegye ki a részét, sőt azon maga is vegyen részt!

A szeretetvendégségre jeyyek előreválthatók 2.50 és 1.50 P-ért

Dr. Szászy Béla államtitkár gondnoki székfoglalója.

Itt közöljük a bpesti ref. egyház új gondnokának figyelemreméltó beszédét:

„Méltó! assanak megengedni, hogy azokra az igen megható és engem érdemtelenül kitüntető, szíves üdvözlő szavakra, amelyekkel főgondnok ur őnagyméltósága meglesztelni szíves volt, néhány szót én is szólhassak. Mindenekelőtt legmélyebb hálámnak és köszönetemnek adok kifejezést a nagy és előkelő egyházközség minden egyes választó tagjának, a mélyen tisztelt paróchiális körök mélyen tisztelt vezetőségeinek azért a kitüntető bizalomért, amellyel engem ennek a nagy gyülekezetnek ilyen fontos állásába fölemelni méltóztattak.

Megvallom, félve szólok meg, Nagytiszteletű Egyháztanács, mert nagyon jól érzem azt, hogy engem érdemeimen felül ért ez a kitüntetés és hogy csak a jövőben kell még nekem megszereznem azokat az érdemeket, amelyekkel ezt az előlegezett bizalmat viszonzozhatom. Félve szólok meg, mert amint az én igen kedves barátom említeni méltóztatott, én most olyan gondnoki széket fogllok el, amelyben olyan kiváló, nagynevű férfiú ült, mint Szilassy Aladár és nekem nem is lehet egyéb vágyam és törekvésem, mint-hogy ezeket az érdemeket úgy szerezhessem meg, hogy őhöz méltó és hozzá hasonló lehessenek.

Azt hiszem, nekem nem kell programot adnom, mert hiszen azokat a feladatokat, amelyek diszes állásomban reám várnak, tökéletesen meghatározzák egyházunknak a tanai és törvényei,

azt a szellemet és irányt pedig, melyben munkámban majd haladnom kell, megmutatja nekem a Főtiszteletű püspök urnak és a Nagyméltóságú főgondnok urnak Szent Lélektől kormányzott bölcsesége. Nekem csak egy programom lehet tulajdonképpen, hogy ő mellettük, velük egyvetértésben tökéletes összhangban szolgáljam egyházam javát. Én a magam részéről erre őszinte szívvel törekedni is fogok. Hívő lélekkel és Istenben vetett bizalommal, amint főgondnok ur őnagyméltósága említette, egyházam iránti legnagyobb szeretettel vállalkozom erre a feladatra. Azzal a szeretettel, amelyet én a szülői házban tanultam és amelylyel én élni és halni kívánok.

Szívem mély érzéseit érintette az én származásomra való utalás. Igen, egy kis falunak templom melletti szerény paróchiájában ringott az én bölcsőm. A templomba hívó harang és a szoltárének volt az én altató dalom. Ma is szívembe markol, ha ezt a dallamot hallom.

De nemcsak bölcsőmből beidegzett érzés egyházam iránti ragaszkodásom. Érett korban, meglelt fővel átvizsgáltam magamban ennek az én érzésemnek az okait és mindaz, amit az én egyházam tanaiból, történelméből megismertem, csak megerősítette bennem ragaszkodásomnak ezt az érzését. Egyházunk tanításaiban, tanaiban, szer-tartásaiban, működésében nincs semmi olyan, amit a tanult, meglelt ember a legőszintébb hittel és odaadással magáévá ne tehetne, el ne fogadhatna, bármily magas tudományos képzettség mellett is, amelyekkel rendelkezik. Nincs semmi, sőt ellenkezőleg, éppen a tanult embernek okoz különös örömet és jelentőséget az a tökéletesen

Tárca

Mátyáshoz I

Kolozsvár főterén ott ül érclován,
Körüle holló, keselyű, s kormorán,
De pár vitézével, mint sziget rendületlen:
Néz előre a múltba meredten . . .
Hová tekint vissza ércszemekkel,
Silány tegnapunk bűnös perceire,
Gyáva magyarra, lettre gyenge népre,
Ellopott hazájú nemzetre, kire?
Nem, nem azokra, kiket megfizeltek:
Szabaddá téve árulni Hazát,
El tekint a gyáva nép felett, el . . .
Néz a múltban nagyszerű csatát,
Nézi őnmagát,
S híres sötét — hadát,
A régi Kolozsvár kemény várfalát!

Csak nézz a múltba nagyszerű király,
Gyenge utódban kevés az öröm,
Se kardja, se fegyvere mind ami új,
Egyetlen mi övé: a puszta köröm.

Kevés az érckarú, kevés az ércszivű,
Kevés, mint melletted álló vitézeid,
De mellükön tán' nem fog a golyó
Páncél alatt a szív ha dobbanó.

De ha felriadnak, indulnak kaszálni,
S a múlt szelleme vissza fog találni,
Mint visszatérő kis vándor madárka
Zord telet kiálló üres fészkeire.
Méltók lesznek, hogy nyomodba lépve:
Sasok legyenek és fészekre szállva,
Mentsél meg nemzetünk büszke nagy király!
Dr. Kolosváry Gábor.

Gyógyvirágok.

Ó, mi szép is a gyermekkor,
Mint erdőn virágzó csipkerózsabokor,
Ha tuskéje meg is tépte ruhánk:
Messzire járva, mosolyog reánk.
Mi szép volt a múltban, az emlékek örök;
A csekély rossz könnyen feledésbe megy,
De virágos bokor legkisebb virága,
Az erdő szélétől messze, messze járva . . .
Ha visszanézel: folyton int neked,
De apró tuskéit nem látja már szemed!

harmónikus, pragmatikusan igazolt dogmatikai rendszer, amellyel a keresztyénség kálvini iránya a keresztyén életet a bibliai alapokhoz visszavezette és amellyel ez az egyház a keresztyén életnek az eszményét megalkotta. Azt hiszem, nem lehet fontosabb feladata az egyház kormányzóinak, mint ennek az eszménynek a szolgálata, mint az a törekvés, hogy ez az életeszmeny, amelyet a keresztyén életirány megalkotott, minél tökéletesebben és teljesebben átmenjen az egyház tagjainak az életébe: egyházi intézményeinknek, a mi saját egyéni példaadásunknak az egyháztársadalmi munkák minden ágazatának, a szegények, az elesettek, az elbukottak, a gyámoltalannak, az elhagyottak gondozása, felkarolása és támogatása. Az ige vigasztaló erejének hirdetése és keresése mellett mind kell, hogy ezt a célt, ezt az életeszmenyt szolgálja! Nekünk arra kell törekednünk, hogy ez az egyház ne csak jogi közösség hanem lelki közösség legyen, hogy érezze minden ember azt, hogy a hit nem önmagáért van, hanem önmagától van; az Isten oltotta belénk, éppen az emberek boldogítására. Éreznie kell azt, hogy igaz élet nem lehet hit és eszmény nélkül, éreznie kell, hogy nincs célja, nincs eredménye, nincs alkotása, éreznie kell, hogy elesik az elbizakodott emberi lélek és hogy üres, tartalmatlan marad az Istennek legnagyobb ajándéka, az emberi élet. Ellenkezőleg, megsokasodik a jó, a nemes, az igazi, a becsületes embereknek a földi társasága, és ebben elközlegett felénk Istennek várva-várt országa. Ezt hisszük, ezt várjuk egyházunk működésétől.

De ha én neimcsak mint egyházam szolgálja,

*Engedd a múltat, irúl énnekem,
Balzsam tapasztával élni Istenem,
Engedd, hogy a világ tusái között,
Visszanézzek virágos bokorra,
Küzdésem enyhéül gyógyfűtakaróra . . .
Engedd hozzám mindig ez örök emlékeket,
Engedjétek hozzám a kisgyermekket!*

Dr. Kolosváry Gábor.

Pár szó az unalomról

Nem régen valaki azt mondotta nekem: „én unatkozom!”

Azóta e szavak folyton fülembé csengenek. Hogy lehet az, hogy aki egészséges, olvasni, dolgozni tud: unatkozzék?

Oh! Mennyi minden kínálkozik, hogy ne csak unalmunkat izzuk el vele, hanem végzetlenül lelki gyönyört szerezzünk általa.

Én, ha munkámmal kész vagyok, szinte reszketek egy kis pilhenés, egy kis csendes magány után. Gondolataim annyira összegyűlnek, hogy alig tudom rendezni azokat. Ha száz annyi időm lenne, nem maradna időm az unalomra.

Amikor dolgozom is, érzem a szükségét egy szent magánynak, hogy ami lelkem betölti, kel-

de hazámnak szintén szerény munkása nézem azt a nagy fontosságot, amellyel egyházunk ennek a nemzetnek jövőjére, életére bír, amellyel szervezetében, céljaiban, lelki világában teljesen összeforr; ha nézem, hogy mit jelent a fővárosban e nemzetre nézve a maga elesettségében, csüggedésében, lelki hangulatában; mit jelent az ellentétes, szélső áramlatok harcában az a keresztyén erkölcsi életeszmeny, amelyet a kálvini egyház állapított meg számukra; mit jelent ott a gondolat és a lelkiismeret szabadsága, amely párosul a hit és haladás, tökéletesedés utáni vágyával, akkor azt látom, hogy ez az életeszmeny az embernek nehéz földi küzdelmében öntudatos erőt ad, azt a biztos tudatot adja, hogy az ő sorsa Isten kezében van, így a legjobb kezekben van; azt a biztos tudatot adja, hogy nem kell félni a holnap bizonytalanságától, mert Isten vezérli az ő életét, amely amellet, hogy Isten kezében tudja a sorsát, egyszersmind érzi a felelősséget, hogy a kötelességek teljesítéséért, a hűségéért és a becsületességéért egyszer számot adni fog. Ha mindezeket látom, akkor éreznem kell azt, hogy mit jelent egyházam az én nemzetem jövőjére.

Nekem nagy megnvugvás az, hogy két körben való működésem ilyen harmónikusan egyesül, hogy akkor, amikor egyházam jövőjét munkálom egyetértésben a más felekezetekkel és együttélésben a más felekezeti polgárokkal, ugyan akkor a nemzet javát szolgálom.

Ebben a felemelő érzésben, Istenben vetett bizalommal és hittel arra fogok törekedni, hogy ezt a feladatot minél jobban, minél tökéletesebben teljesíthessem.

lően kiöntbessen; hogy hálát adhassak Istennek azért a sok-sok kegyért, amivel szegény gyermekét elhalmozza.

Oh! Vajjon e szentséges hálát hol tudnám jobban átérzeni, mint csendes, magányos óráimban? Ilyenkor végiggondolok egész életem folyásán s ha eszembe jutnak kisebb-nagyobb események, még egyszer átérzem, látom az én végtelenül szeretett Atyám különös kegyét, aki a legnagyobb megpróbáltatások között is mindig ott volt velem, erősített, bátorított, átölelt szentséges karjával, hogy el ne essem.

Oh! Uram! Nem volna elég még egyszer ilyen hosszú élet csendes magánya sem, hogy Neked elég hálát tudnék rebegni lelkem mélyén.

Én sohasem unatkozom; minden kis virágban, kezem minden munkájában a Te szent képed int felém; lelkem minden parányi részét betölti, int nekem, biztat, új és új hangon szól hozzám! Áldva légy, mennyei Atyám, aki nem enged-tél soha unatkozni. Légy tovább is velem, segíts, hogy szent parancsainak eleget tehessek, hogy életem bármely óráján méltó lehessenek, hogy szólj hozzám, hogy sohasem unatkozom.

Tomori Mihályné.

G. Berguer és Aug. Gampert:

A vallásos tekintély és a biblia.

I. tanulmány: A lelkiismeret szellemi tekintélye, jogai és befolyása.

(Folytatás.)

Olyan igaz ez, hogy naponként tapasztalhatjuk érvényét magunkon éppúgy, mint környezetünkön. S nem éppen e tény-e az önök gyermekeikért való aggodalmának, félelmének az oka? Önök nagyon jól tudják, hogy napról-napra közelebb jó az a pillanat, melyben ők megélik szellemi nagykorúságuk tudatát, azaz tudomást fognak venni Istennek közvetlenül, létük titkos mélyén megnyilvánuló tekintélyéről, mely őket szabadakká felelősekké szenteli. Önök tudják, hogy a válság ezen pillanataiban ők meg fogják vizsgálni mindazon tekintélyeket, melyeket a külső hatalmak, vagy a kényszer raktak rájuk s ők felülfogják bírálni ezeket a legfőbb fórum, a lelkiismeretük csendjében, magányában. — Mi történik akkor? A jobbik részt fogják-e választani? Fel lesznek-e eléggé fegyverezve, vértelve a testiség, a gonoszság rohamai ellen? Oh! ezek a legborzasztóbb órák az apai és anyai szívek számára s önöknek igazuk van, midőn gyermekeiket a győzelem minden lehető biztosítékával el akarják látni.

De mit tehetnek önök? *Csak egyet*, amelyről, mint döntő fontosságú dologról, kellőképpen számot kell adnunk magunknak. Ezen órában, tudjuk meg, hogy minden tekintély, melyről általunk tudomást szerezték; az egyházé, magáé a bibliáé is, — mint a többi másé — elhalványodhatik s el is tűnhetik életük egeről az ő személyiségük fejlődésének mindent lebíró erejű hatása alatt. Csak azok maradnak meg, melyek lelkiismeretük előtt igazolják magukat. Az abban meg nyilvánuló szent hangra fognak ők hallgatni; azon meghódolástól, mellyel azelőtt meghajlanak, függ majd viselkedésük s életük programja. Nem lesznek soha vallásos lelkek, nem építik rá egész valójukat az önök drága kinsésként őrzött igazságára, csak akkor, ha ez az igazság az ő lelkiismeretük helyeslésével találkozik. Ezen bennük megszólaló tekintélytől függ minden más. Ha ezt fenntartás nélkül elismerik, szentül tisztelik, odaadóan engedelmeskednek neki, akkor minden más igazán szent tekintélyt elfogadnak gyermekeik e földön. Tehát azt kell fejleszteni mindenképp. Meg kell tanítani gyermekeiket, hogy mindenképp felett tiszteljék lelkiismeretük tekintélyét; fejleszteni kell ezt, kivirágoztatni, tisztítani s biztosítani kell az őt megillető szent tiszteletet. Ez a nevelés legfőbb feladata, az egyedüli oltalom, melyet számukra biztosíthatunk.

Ez azonban igen kevésnek is látszhatik önök előtt. Önök úgy gondolkoznak, kétségkívül, hogy a szilárd lelkiismeret kialakulására való vigyá-

zat csak a legesekélyebb kezességet adja a rosszra vezető tekintélyekkel szemben, melyek igényt támasztanak velük szemben, az érzékiségre, vérmérsékletre, bűnös természetre számítván, mint szövetségesekre. De én csak ezen egyszerű kérdéssel válaszolok: „Gondoltok-e arra, mielőtt ezen ellenvetést tették volna, hogy az ő lelkiismeretük tekintélye az az *egyedüli*, mely alól soha nem vonhatják ki magukat?” A többieket emlékeztükbe, eszükbe vésik, fejükbe raktározzák, mely szervek gyöngülhetnek, elmásulást szenvedhetnek; ám az az ő alapvető alkatrészüik; az az ő lényük forrásáig ereszti gyökereit; semmi el nem pusztíthatja azt, mivel az bizonyos mértékben lényükkel azonos. A többi tekintélyeket elfeledhetik, vitathatják, talán el is fogják veszteni lealacsonyító szenvedelvek, csalárd, ügyes okoskodások hatása alatt. Ezt nem képesek se visszautasítani, se lerombolni, mivel feltétlenül és közvetlenül nyilatkozik meg bennük. A többieket a világ elrabolhatja tőlük. Ám ezt Isten nem engedi elvenni egy embertől sem; ez megmarad mindörökké.

Hát ennyi az egész? A lelkiismeret isteni tekintélye elegendő-e az életre? Elég-e ez nekünk, elegendő-e ez gyermekeinknek? Elvezet-e ez engem mindenütt, s megadja-e nekem mindazt, a mi üdvösségemre szükséges? — A lelkiismeret tekintélye elég a választásaim irányításához; olyan az, mint a biztos kormány, mely által elkerüljük a vészes szirteteket s mely iránvítia a hajót a mély tengeren. De ha a mindennapi életben meg is adja a bajok kikerülésének eszközeit, igéri-e az *igazi élet* megnyerésének lehetőségeit? Ha vezet is a nagy Óceánon, megadja-e a tuloldalalon fekvő kikötő elérésének biztos módjait? A hajónak csak kormányra van-e szüksége, vajjon nem lesz-e az hiábavaló, ha a kormányos nincs a helyén?

Önök is érzik, hogy a lelkiismeret tekintélye csak annyira elég, hogy *ez életben* vezessen, de *az életre* vezetni nem tud. Csak utat jelöl, de nem ő az út. Isteni kijelentés az, de nem a tökéletes Kijelentés. Azok az emberek, akik csak a lelkiismeret vezetése alatt állanak, lehetnek hívők; de *nem keresztyének*. Az ő tekintélye csak üres formához hasonló, mely tartalomra vár s Önöknek igazuk van, midőn bizonyos értelemben elégtelennek tartják azt. Önöknek többre van szükségük a maguk és gyermekeik számára.

Végül pedig önök és gyermekeik is nemcsak az igazságosság, de a szentség felé is törekednek s tudják azt, hogy az üdvösség nagy céljának elérésére az élet értelmének megragadásához a lelkiismeret iránvítása és világossága nem elég. A lelkiismeret tekintélye nem terjed túl a bennünket körülvevő élet mezején; képes minket vezetni e földi téreken, de nem képes *odaát* vezetni. Megmutatja az elérendő ideált; elvezet odáig, ahol megkülönböztetjük, hogy mit kellene tenni; ám nem adja meg sem a cselekvéshez szükséges erőt, sem ő-emberünk megöleklésének eszközeit, hogy

uj teremtményekké lehessünk. Egyszóval, a lelkiismeret tekintélye élvezet ugyan a keresztyénségig de nem nyitja meg a keresztyén élet kapuit. E célból szükségünk van egy sokkal szilárdabb s hogy így mondjam, világosabb tekintélyre; szükségünk van egy olyan tekintélyre, mely ne mondjon ugyan semmiben ellene a lelkiismeretnek, de a mely azt megteljesítse, kitágítsa s nyilvánvalóvá tegye Istennek velünk való szándékait. E tekintély, már tudják is, melyik ez: a Krisztusé. Meg fogjuk látni, hogy mi lehet, minek kell annak lenni a mi magunk és a mieink számára.

(Az első tanulmánynak vége.)

Dr. I. E.

Asszonyaink figyelmébe!

Kedves Testvérünk!

A csütörtöki munkadélutánok keretében egy néhány, különösen minket, asszonyokat érdeklő kérdést is szeretnénk komolyan és őszintén megtárgyalni. Ebből a célból felkértük Bakó László lelkész urat, hogy bevezető előadásokat tartson. Az előadások nem fogják kitölteni az egész munkadélutánt, úgy, hogy azoknak jellege továbbra is megmarad, csupán meggazdagodnak összejöveteleink, mert azokon az esetleges céltalan beszélgetések helyébe komoly asszonyi témák kerülnek.

A munkadélutánok ezután 5 órakor kezdődnek. Közös megállapodás folytán különös gondunk lesz a magyaros motivumu kézimunkákra. Most osszuk szét az anyagot és éppen ezért kérjük hogy ha csak egy lehetőség van, jöjj el.

Közös testvéri munkával akarjuk eredményeinket elérni, és minden óhajításunk az, hogy gyülekezetünk nemes gondolkozású és hívő kálvinista asszonyai kivétel nélkül egyesületünk aktív munkásaivá váljanak.

A Nagytiszteletű Ur előadás-sorozata a következő:

Március 31-én: Az igazi házasság.

Április 7.: A gyermeknevelés feladatai.

Április 14.: Tekintettel a nagycsütörtöki bűnbánati istentiszteletre és urvacsora-osztásra, munkadélután nincs.

Április 21.: Az igazi otthon.

Április 28.: A földi egyház fundámentuma.

Május 5.: „Elégem abban, hogy Téged szereltek: Hazám, Istenem!”

Számítunk Reád, mert senkit nem nélkülözhetünk!

Számítunk Reád, mert a Te kötelességedet senki más el nem végezheti!

Szeged, 1927. évi március hó 15-én.

Szeretettel:

az **ELNÖKSÉG.**

Forgácsok.

Ritka hang Szegeden!

A szegedi Városi Kaszinó évenként áldoz Széchenyi emlékezetének és ilyenkor a társadalomnak egy-egy érdemes alakja tartja az ünnepi beszédet. Ezt a megtisztelő kötelességet az idén Szalay József kerületi főkapitány teljesítette. Magyar testvéri szeretettel köszöntjük őt klaszszikus mélységű beszédének különösen egyik passzusáért. Vajha a városi kaszinó minden egyes tagjának az lenne az életprogramja és vajha ez az életprogramm kívánatossá válna minden szegedi polgár részére. Megszívvelésül úgy a magunk, mint a mások számára leközlöljük a beszéd érintett részét:

„Szegednek az isteni Gandviselés történelmi szerepét szánt. Az Alföld alsó peremén, a nemzetiségektől tarkított dél-Magyarország szomszéd-ságában emberemlékezet óta olvasztó légelyként működik, 1879-ben a Tisza a nagy agrárvárost elnyelte, hogy helyén gazdaságilag pezsdülő, püspökséggel, egyetemmel koronázott modern város legyen. Az 1919-es vérvörös tengerből s a megszállások mocsarából szigetként emelkedik ki, hogy büszkeségünk: a nemzeti hadsereg megalakulásával innen induljon ki a nemzeti ujjiászületés. Egvenesen történelmi becsületbeli kötelesség lenne, ha Széchenyi szellemében ebből a színmagyar városhól indulna ki a társadalmi ujjiászületés is. Az a társadalmi egységesítés, amelynek ki zárólagos célja: fajtánk nemesítése, felemelése s boldogítása. De nem ám úgy, hogy miatta joggal érhesen bennünket Széchenyi szemrehányása, hogy nálunk legtöbb dolog azért nem díszlik, mert forró vérrrel fontolattatik, szalmalángra lobban s csigavérrel hajtatik végre.“ Ezenfelül meg az a felfogás iránvitsa ennek a csupa polgár városhól a társadalmát, hogy a nemzet templomán nincs kereszt, csillag, vagy félhold, benne sem magyar, sem sváb, tót, vagy rác szentek, ott csak egyetlen oltár van: a hazaszeretettől felgyújtott sziveké. Ki az a vakmerő, aki ebből a templomból az ugyanugy érző másikat csak azért, mert ajka s vallása különböző, ki merné üzni! Csak a nemzettagadás kufárait kell a szentelt csarnokokból kikorbácsolni, de viszont a hazaszeretettől senki érvényesülési tökéet nem kovácsolhat.“

Álom és valóság

Ugy-e, kedves Olvasóm, már-már azt gondoltad, hogy vége a régi, az eddigi, a csunya világnak, amikor magyar állott szemben a magyarral, csak azért, mert más utakon kereste a lelke üdvösségét. Ugy-e kedves Olvasóm ennek a tekintélyes ajakról elhangzott és ennek a tekintélyes hallgatóság által helveselt beszédnek az elolvasása után azt gondoltad, hogy új világ kezdődik: a megértésnek, a békességnek és a magyar sze-

retetnek a világa. Egyelőre csalódtál! Hitedet azonban ne veszítsd el, mert ennek tántoríthatatlannal állnia kell abban a reménységben, hogy egyszer tényleg más életet fakaszt ki a márciusi nap. A beszédre visszhang jött ugyanis; különös visszhang, mert előbb szólalt meg, minthogy okot szolgáltatott volna rá. A Katholikus Ébredés „A Gályarabok” címmel ránk sütötte a hazaárulás bélyegét.

Nem kelünk vitára a Katholikus Ébredéssel, csupán idézzük megállapításait:

„Fontos az, hogy ezen a protestánsokat nem azért ítelték gályarabságra, mert nem voltak katolikusok, vagy az Egyháznak ártalmára lettek volna, hanem mert lázadásra bujtogatták a népet és mert a törökökkel cimboráztak. Tehát tisztán politikai okokból, hazaárulás miatt.”

Kérdezhetné valaki, hogy mindezt miért írjuk meg és különösen, miért így egymásba fűzve? Nos megmondjuk! Egy jó tanácsot akarunk adni: Magyar, minden új nappal feleítsd el a tegnapi keserű és durva valóságát; minden új nappal kezd előlről az álmodat és folytasd addig, míg az örökkön csatázó csunya valóság meg nem semmisül s helyébe élettel nem virul a megértésről, a békéről és a magyar szeretetről szőtt ősi szent álmod!

„A hit meg nem szégyenül!”

Belpolitika-Külpolitika.

Az országgyűlés mindkét házában megkezdődött a szorgos munka. Az adómérséklési törvényjavaslatokat már a felsőház is letárgyalta és elfogadta. A képviselőházban most kezdték meg a jövő évi költségvetés általános tárgyalását. Reméljük, hogy a költségvetés részletes tárgyalásával április végére végeznek. A belpolitikai élet érdeklődésének középpontjában a kultuszminiszter római utja áll, amelyet követni fog a miniszterelnök olaszországi látogatása.

Az Olasz-Jugoszláv ellentét a Népszövetség közbelépésére enyhült. Amint tudjuk az albán kérdésben merültek fel nehézségek s már-már háborús veszedelmektől kellett tartani.

A kínai forradalom amely az idegenek ellen éleződött ki, újabb fordulóponthoz jutott. Az ugynevezett kantoni forradalmi csapatok Sankhajba bevonultak.

**Sveizi órák, ékszerek részletfizetésre is
NAGY ÓRA- ÉS ÉKSZERJAVÍTÓ MŰHELY**

TÓTH JÓZSEF

Kölcsey-uca 7. Képes árjegyzék ingyen.

— H I R E K. —

— *Istentiszteletek sorrendje.* Folyó hó 27-én délelőtt 10 órakor gyülekezeti istentisztelet (Bakó László lelkész); 9 és 11 órakor ifjúsági istentiszteletek (Dr. Illyés Endre); délután 6 órakor káté-magyarázat (Teleki Sándor segédlelkész);

— *Munkadélutánok.* A Lórántfy Zsuzsána Egyesület minden hét csütörtökjén délután 5 órakor, az egyesület kebelében működő leánykör pedig minden kedden ugyancsak 5 órakor munkadélután tart a lelkészi hivatalban. A munkadélutánokon a múlt héttől kezdve a különböző kézimunkák készítése mellett sor került a lélekre tartozó dolgokkal való foglalatosságra is. Mindkét délutánon Bakó László lelkész vezette be a beszélgetést, kitűzve a munkadélutánok igazi célját: a közös munkában, meghitt körben, az evangélium erejével kiformálni a jövő kálvinista asszonyának és leányának a típusát. Nagy örömünkre szolgál, hogy ezekre a munkadélutánokra asszonyaink és leányaink közül mind többen és többen járnak el úgy, hogy nem sokára a lelkészi hivatal szüneknek fog bizonyulni erre a célra.

— *Bibliát az orvosi rendelők asztalára!* Egy házunk egyik buzgó tagja elhatározta, hogy személyesen keresi fel az orvosokat abból a célból, hogy a rendelők asztalán minden más sajtótermék mellett az Életnek a könyve: a teljes Írás is elhelyeztessék. Munkáit már el is kezdte és mi imádkozó lélekkel kísérik minden lépését, hogy a Könyvek-könyve beszéljen az orvosi rendelők asztaláról is a szenvedőkhöz az igazi Orvosról.

— *Két ezüstmennyegző.* Február 27-én Fazekas László és neje, március 20-án pedig Szücs József és neje jelentek meg a gyülekezeti színe előtt házasságuknak 25. éves évfordulójuk alkalmából, hogy hálát adjanak Isten gondviselő kegyelméért.

— *A Bethlen Gábor Szövetség előadás sorozata.* A Bethlen Gábor Szövetség minden hét szerdáján fél hét órai kezdettel a Deák-tér evangélikus iskola dísztermében Budapesten, „A protestáns szellem hivatása a magyar nemzet életében” összefoglaló címen előadásokat tart. Az előadók között szerepelnek: Sidó Zoltán közgazdasági író, Lechnitzky Gyula tanár, Puky Endre, a képviselőház alelnöke, Szabó Imre budapesti ref. lelkész, Józsa Miklós unit. püspöki vikárius, Kuthy Dezső az ev. egyet. egyház főtitkára, Göde Lajos ref. püspöki másodlelkész, Zajti Ferenc író stb.

— *Ki az „eretnek“?* Milton, a világhírű angol költő azt írja idevonatkozólag ezelőtt pár száz évvel: „Eretnek mindaz, aki valamely egyházhoz tartozik, az illető egyház hívének, tagjának vallja magát, noha annak tudományát, igazságait nem hiszi s egyháza és vallása iránti kötelességeit nem, vagy csak immel-ámmal teljesíti“. Így hát lehet eretnek minden egyházban, a róm. kath. egyházban is, sajnos, közöttünk is. Isten őrizzen minket az „eretnekségtől“!

— *Gyülekezeti diakonisszát* állított munkába a miskolci egyház. Hivatása a testi és lelki nyomor kikutatása és enyhítése, kórházi betegek látogatása, vasárnapi iskola, foglalkozás a református háztartási alkalmazottakkal. Követendő példa minden gyülekezet számára.

— *Az Országos Református Tanáregyesület* igazgatósága a kecskeméti református egyházzal és főgimnáziummal egyetértően az egyesület ezévi közgyűlését Kecskemétre június hó 7. és 8. napjára tűzte ki. Ez a közgyűlés jubiláris közgyűlés lesz, miután az egyesület ezelőtt 25 esztendővel alakult meg Dóczy Imre elnökle alatt s azóta állandóan az ő vezérségével folytatta munkásságát. A közgyűléssel egyúttal új ciklus kezdődik az egyesület életében, tehát ujjonnan választja meg székhelyét és tisztviselőit.

Szórványgyülekezetek.

Istentiszteletek sorrendje. Folyó hó 27-én délután 3 órakor istentisztelet Ujszegeden (Illyés Endre hitokt. lelkész);

Április hó 3-án délelőtt 10 órakor Kisteleken istentisztelet, délután fél 3 órakor Szőregen és 3 órakor Deszken istentisztelet és hitoktatás lesz.

Hirek az evangélikusoknál.

Istentiszteletek sorrendje. Március 27-én, vasárnap reggel 8—9-ig a kerületi börtönben istentisztelet a protestáns rabok számára. Az ev. iskolában 8—10-ig vasárnapi iskola az összes fiu- és leányelemistások részére. A templomban 9—10-ig ifjúsági istentisztelet a középiskolások számára. A 10 órakor kezdődő rendes istentiszteleten prédikál Tátrai Károly.

Egyháztanácsülés. Az ev. egyház presbitériuma március 6-án tárgyalta dr. Raffay Sándor püspök leiratát, amelyben kérdést intézett az egyházhoz, hogy belenyugodna-e a h. lelkész más egyházközségbe való kinevezésébe? Az egy-

háztanács egyhangulag állást foglalt a tervezett elbelyezés ellen s feliratban kérte a püspök urat Tátrai Károly további működésének megengedésére.

Közgyűlés. A szegedi egyház évi rendes közgyűlését március 27-én, vasárnap 11 órakor tartja az ev. iskolában. Tárgy: lelkészi beszámoló. Az 1926. évi zárszámadás és az 1927. évi költségvetés megszavazása stb.

Szegedi Luther Szövetség. A Szegedi Luther Szövetség március 20-i templomi ünnepségén Tátrai Károly fejtette ki e témát: Luther és az állam. Dózsa Aranka Erdély magyarjaihoz c. Végvári verset szavalta. Március 27-én vasárnap délután 5 órakor Kovács Andor orosházai esperes tart előadást Luther szikla jelleme címen. Az előadás ingyenes.

Károlyi Lajos. Március 20-án, vasárnap d. u. 4 órakor a Múzeum előtti téren Szeged város halottját, a rózsák festőjét bucsuztatta el Tátrai Károly h. lelkész. A festőművész teteme az ev. temetőben diszirn helyet kapott. A temetésen a város közönsége nagy tömegekben vett részt.

Családi kör

Hit az Isten komolyságában.

Kilencedik hét. II. És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el. És mikor megvirrada, előszólítá az ő tanítványait, és kiválasztva azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezé: Simont, akit Péternek is nevezé, és Andrást, annak testvérét Jakabot és Jánost, Filipet és Bertalant, Mátét és Tamást, Jakabot és Jánost, Filipet és Bertalant, Mátét és Tamást, Jakabot az Alfeus fiát és Simont, aki Zelotesnek nevezteték, Judást a Jakab fiát és Iskariótes Judást, aki árulóvá is lőn. Luk. 6, 12—14.

Ugyanaz az erő, melyet az által nyerünk, hogy valaki bizik bennünk, kellett, hogy ezekben a tanítványokban is felfakadjon, amikor Jézus reájuk bízta ügyét. Sokszor beszélünk arról az erőről, amit az ő Jézusba vetett bizodalomból merítettek; vessünk ma egy tekintetet arra a lelkészségre, amit Jézusnak öbeléjük vetett hite kellett, hogy beléjük árásszon. Kiválasztotta őket, megbízást adott nekik, bizott bennük és számított arra, hogy Isten segítségével képesek lesznek sikeresen véghezvinni munkájukat. Ami jellemükben nevezetes és maradandó jelentőségű

A legjobb varrógépek, kerékpárok és azok alkatrészei beszerezhetők részletre is

Lukács János Valéria tér 7. (A javítások 1 évi jótállással). **Telefon 10-08.**

volt, mindazt ez az irántuk megnyilvánuló isteni bizalom váltotta ki belőlük. Kudarok, vagy csüggesztő nehézségek idején hogyan biztatgatták bizonyosan egymást: Ő számít ránk; Ő bizik bennünk; Ő ránk bízta ezt a munkát; és akármilyen alkalmatlanok vagyunk rá; Ő hitt abban, hogy győzelemre fogjuk vinni! Az, ahogyan ők önmagukban és abban, hogy Isten segítségével mire lesznek képesek, biztak, mindenestől fogva visszfénye volt ennek a beléjük vetett bizalomnak. Új megerősítést nyer tehát az az állításunk, hogy a hit az élet hajtóereje: nem csak az emeli és hajtja életünket, hogy mi hiszünk Istenben, hanem az is, hogy Isten is hisz mibennünk. Az Istenben való hitnek egy legfelségesebb következménye az, hogy tovább mehetünk még néhány lépéssel és eljuthatunk erre a bizonyosságra is, hogy Isten is bizik mibennünk. Ha nem biznék, akkor nem is hívott volna létre minket. Maga az a tény, hogy vagyunk, azt jelenti, hogy Isten bizik bennünk, bizik fejlődésünk lehetőségeiben és a szolgálatra való képességeinkben, bizik abban, hogy mi mindent tehet bennünk, értünk és általunk. Páratlanul felséges ösztönző erőt nyújt az életünk számára ez a két bizonyosság együtt véve: mi bizhatunk Istenben, Ő bizik mibennünk. Csakhogy az ilyen bizalomban részesített emberek névjegyzékéhez rendszerint odafűződik egy szomorú függelék: „Iskariótes Judás, aki árulóvá is lőn”.

Szerető Atyánk, a mi szívünk hálára és bizalomra indul, ha föltekintünk Beád. Örvendezünk annak láttára, hogy tovatűnő napjainkon végighúzódik a Te kegyelmes terved. Áldunk azért, hogy nem a véletlen teremtményei vagyunk, sem nem valami irqalmatlan végzetrek martaléka, hanem Tőled származunk és Te kebledbe fogunk visszatérni. Nem akarnánk Tőled elszakadni egy világért sem. Csak Te vagy jó és Tőled elszakadni annyi, mint végtelen romlásba hullani. Rajtunk tartod Te kezdet és valami távoli felséges esemény felé igazgatsz, amelyben majd fel-

táruul az életnek értelme és rejtélye és nyilvánvalóvá lesz a Te dicsőséged. Tekints alá szánalmasan: a mi tudatlanságunkra és gyermekességünkre. Boesáss meg, hogy oly kevéssé értjük meg reánk vonatkozó jóságos szándékodat, Ne fordítsd reánk haragodat, hanem vond el szívünket ennek a világnak dolgaitól, melyek nem élíthetik ki balgataq szívünket. Tölts meg bennünket Temagaddal, hogy többé ne legyen teher az életünk. Dicsőítsd meg előttünk a Te jóságodat, hogy a gonosz ne uralkodhassék többé felettünk. Amen. M. Comb Sámuel.

Tisztíttassa és festesse

ruháit, szőrméit és szőnyegeit

Glöckner és Fianál

gőzerőre berendezett vegytisztító és műfestő igartelepén Szeged,

Iskola ucca 27. szám.

Fogadalmi templommal szemben.

Versenyképes árak! Elsőrangú munka!

Függönyök gőzkikészítéssel

Győződjön meg!

Telefon 2-69.

Telefon 2-69.

MÁRTON ILONA

**kézimunka
és előnyomda
üzlete**

GIZELLA TÉR 4

Református testvéreim szives figyelmébe ajánlom az ujabban érkezett alkalmi árukat:

Női és férfi divatszövetek mind. méretben	8-12 P		Selyempuplinos 2-8 méteres darabokban	3.- P
Nyersselyem utánzat eredeti színben	1 25 P		Selyemlőr keztyük, női és férfi	2.- P
Gyönyörű mintás selymek	6.- P		Prima zokni minden színben	40 P

Selyem harisnyák, nyakkendők, selyem kabátok és nadrágok, női fehérneműek és mindenféle pipere cikkek alkalmi árusítása.

Szabó Zsigmond alkalmi áruháza, Feketesas u. 17.

Gyarmati Mihály

Elsőrendű uriszabósága és mindenféle sportsapka készítő üzeme, Széchenyi tér 3. szám.

Felelős kiadó a szegedi ref. egyházközség nevében: **Bakó László** lelkész